

EVRELEME VE TANI AMAÇLI YAPILAN MEDİASTİNOSKOPI SONUÇLARI

Muzaffer METİN, Okan SOLAK, Adnan SAYAR, C. Asım KUTLU, Songül ÇUHADAROĞLU,
Celalettin KOCATÜRK, S. İbrahim DİNÇER, M. Ali BEDİRHAN, Atilla GÜRSES.

Yedikule Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İSTANBUL.

ÖZET

Mediastinoskopi akciğer kanseri evrelemesinde kullanıldığı gibi sarkoidoz, lenfoma ve mediastinal tümör gibi intratorasik hastalıkların tanısı için de kullanılabilen güvenilir, invazif bir yöntemdir. Bu çalışmada amacımız, kliniğimizde mediastinoskopı uygulanan olgularda tekniğin uygunluğunun araştırılmasıdır. Mart 1993 – Aralık 2000 yılları arasında merkezimizde 494'ü (%80.9) evreleme amaçlı, 116'sı (%19.01) tanısal amaçlı olmak üzere 610 mediastinoskopı uygulanmıştır. Standard mediastinoskopiyi ek olarak evreleme amaçlı olguların 35'ine (%7.08), tanısal amaçlı olguların ise 7 'sine (%6.03) ekstended mediastinoskopı uygulandı. Evreleme amaçlı mediastinoskopı yapılan 494 küçük hücreli dışı akciğer karsinoma olgu serisinin 381'i (% 77.1) N0, 113'ü ise (%22.8) N2 hastalık olarak belirlendi. N2 hastalığı olan 113 olgunun 32'sinde N3 hastalığı mevcuttu. Mediastinoskopide N0 tespit edilip torakotomi sonrası N2 olarak belirlenen olgu sayısı 40 (%10.4) dır. Çalışmamızda mediastinoskopinin sensitivitesi % 74, spesifitesi % 100, pozitif prediktif değeri % 100, negatif prediktif değer % 88 ve doğruluk oranı % 91 olarak belirlenmiştir. Major komplikasyon oranı % 1.6, mortalite % 0.3 olarak gözlenmiştir.

Tanısal amaçlı mediastinoskopilerde sıklık sırasına göre Tüberkuloz (% 54.3), sarkoidoz (% 29.3), nonspesifik lenfadenit (%6), lenfoma (%2.6), timoma (%1.7), timus hiperplazisi (%1.7) ve diğerleri (%4.3) tanıları konmuştur. Mediastinoskopi, güvenilir ve az invazif olmasına bir çok tanı yönteminin yerini almıştır. Akciğer kanseri evrelemesinde altın standarttır.

Anahtar Kelimeler: Mediastinoskopi, ekstended mediastinoskopi.

(Solumum 2002;4:402-405)

SUMMARY

THE RESULTS OF STAGING AND DIAGNOSTIC MEDIASTINOSCOPY

Mediastinoscopy, although used primarily for staging of lung cancer, is also a less invasive method that can be used in diagnosis of intrathoracic diseases. Between March 1993 and December 2000 we have 610 total mediastinoscopy cases which 116 (19.01%) patients for diagnosis, 494 (80.9%) patients for staging. In addition to standard mediastinoscopy, exstended mediastinoscopy was done to 35 (7.08%) of staging cases and 7 (6.03%) of diagnosis cases. In evaluation of 494 nonsmall cell lung cancer patients which staging mediastinoscopy was done, 381 patients (77.1%) was found to be N0, 113 patients (22.3%) was found to be N2. In 32 of N2 positive 113 patients, N3 was positive. Number of cases which were found N0 in mediastinoscopy and were N2 after thoracotomy were 40 (10.4%). In our study we have found the sensivity of mediastinoscopy as 74 %, spesificity as 100 %, positive predictive value 100 %, negative predictive value as 88 %, and accuracy rate as 91 %: major complication rate was 1.6 %, and mortality was 0.3 %.

In the diagnostic mediastinoscopies the diagnosis were tuberculosis (54.3%), sarcoidosis (29.3%), nonspesific lymphadenitis (6.03%), lymphoma (2.6%), thymoma (1.7%), thymus hyperplasia (1.7%), and the others (4.3%) in prevalence order. Mediastinoscopy being a safe and less invasive method has taken the place of many diagnosing methods, and is the gold standart in staging of lung cancer.

Key Words: Mediastinoscopy, extended mediastinoscopy.

(Solumum 2002;4:402-405)

Yazışma Adresi: Okan Solak Sümer Mah 27/4 Sok. No:4 Baş Apt. D:9 Zeytinburnu, İSTANBUL.

Ev tel: 0212 415 6841 - Hast tel: 0212 664 1700 / 139 -

Fax tel: 0212 547 2233

GİRİŞ

Servikal mediastinal eksplorasyonu, ilk olarak Harken ve arkadaşları (1954) özgün biçimde tanımlamışlardır. Teknikleri Daniels'in (1949) yaptığı scalen lenf nod biopsi tekniğinin genişletilmiş şekliydi ve üst mediastendeki paratrakeal bölgedeki lenfadenomegalileri (LAM) örneklemeden ibaretti (1). Carlens (1959) ve Pearson (1965), mediastinoskop ile suprasternal çukurdan insizyon yaparak bugün de kabul gören teknigi geliştirdiler (1). Aortopulmoner penceredeki lenf nodlarının anterior mediastinotomi ile örnekleşmesi McNeil ve Chamberlain (1966) tarafından yapılmıştır (1,2). 1971 yılında Kirshner ekstended servikal mediastinoskopi (ESM) terimini kullanmış ve anterior mediastendeki lezyonlardan biopsinin mümkün olduğunu göstermiştir (2). Ginsberg (1987) sol anterior mediastinotomiye alternatif olarak ekstended mediastinoskopi teknigini tanımlamış, aortopulmoner ve subaortik lenf nodlarını örneklemiştir (1,2). Mediastinoskopi öncelikli olarak akciğer kanseri evrelemesinde kullanılmasına rağmen, aynı zamanda sarkoidoz, lenfoma ve mediastinal tümör gibi hastalıkların tanısını koymak için de kullanılan bir yöntemdir. Bu çalışmada amacımız, kliniğimizde mediastinoskopi uygulanan olgularda teknigin uygunluğunun araştırılmasıdır.

GEREÇ VE YÖNTEMLER

Mart 1993 – Aralık 2000 yılları arasında merkezimizde 494'ü (%80.9) evreleme amaçlı, 116'sı (%19.01) tanışal amaçlı olmak üzere 610 standart servikal mediastinoskopi (SSM) uygulandı. SSM'ye ek olarak evreleme amaçlı olguların 35'ine (%7.08), tanışal amaçlı olguların ise 7 'sine (% 6.03) ekstended servikal mediastinoskopi (ESM) uygulandı.

Kliniğimizde akciğer kanseri tanısı almış olgularda SSM endikasyonları deneyimlerimize ve literatür bilgilerimize paralel olarak değişiklikler göstermiştir. SSM ilk uygulanmaya başlandığı yıllarda, toraksın bilgisayarlı tomografisinde (BT) 1cm ve daha büyük mediastinal lenf nodu varlığında uygulanırken, zamanla klinik, radyolojik ya da bronkolojik olarak N2 hastalık düşünülmeyen, periferik, T1 ve iyi diferansiyeli skuamöz hücreli karsinom tanısı alan olgular dışındaki tüm olgulara uygulanmaya başlanmıştır. Son dönemde ise akciğer kanseri tanısı almış tüm olgulara uygulama yönünde eğilimimiz oluşmuştur.

Uyguladığımız SSM teknigi; jugulum üzerine transvers olarak 3cm lik insizyonla platisma kadar kesi yapılmakta

ve strep kasları trakeanın lateraline ekarte edilerek pretrakeal fasyaya ulaşmaktadır. Pretarakeal fasya açılıp mediastinoskop pretrakeal fasya altında ilerletilelerek üst paratrakeal, alt paratrakeal ve subkarinal lenf nodları örnekleşmektedir. Sol üst lob tümörlerinde BT'de subaortik ve paraaortik lokalizasyonlarda 1cm ve daha büyük lenf nodu varlığında SSM'ye ESM de eklenmektedir. ESM, teknigi iki şekilde uygulanmaktadır. Her iki teknikte de tek servikal insizyon kullanılmaktadır. İlk yöntemde, retrosternal alandan ilerlenerek innominat venin üzeri ile sternum arka yüzdeki fasya künt disseksiyonla ayrılır ve mediastinoskop ilerletilerek anterior mediastene ulaşılır (Kirschner, 1971 - Lopez, 1993). İkinci yöntemde, pretrakeal fasya altından işaret parmağı ilerletilir, innominat arter palpe edilir ve aortoinnominat bileskeden ‘innominate üçgen’ fasyası künt disseksiyonla açılır, mediastinoskop yerleştirilir ve subaortik ve paraaortik alanlara ulaşılır (Ginsberg, 1987). Biz tanışal amaçlı olgularımızda ilk yöntemi, evreleme amaçlı olgularımızda her iki yöntemi de uyguladık. Tanışal amaçlı yapılan SSM ve ESM ayrı olgulara yapılmıştır. Anterior mediastinal lezyonlarda transtorakal iğne aspirasyonu ve/veya biyopsisi yapılarak tanı konamamış olgularda ESM tercih ettiğimiz yöntem olmuştur. Evreleme amacıyla yapılan SSM ortalama 30 dakika sürmektedir. ESM süreyi ortalama 10 dakika uzatmaktadır.

BULGULAR

Küçük hücreli dışı akciğer kanseri (KHDAK) tanısıyla 494 olguya, evreleme amaçlı SSM uygulandı. Tümör, 276 (%55.8) olguda sağ akciğer, 218 (%44.2) olguda sol akciğer yerleşimliydi. Preoperatif histopatolojik tanı 351 olguda (%71) skuamöz hücreli karsinom, 119 olguda (%24) adenokarsinom ve 14 olguda (%2.8) büyük hücreli karsinom olarak belirlendi. Evreleme amaçlı SSM yapılan olgularının 381'i (%77.1) N0; 113'ü ise (% 22.8) N2 hastalık olarak belirlendi. N2 hastalığı olan 113 olgunun 32'sinde (%28.3) N3 hastalık mevcuttu (Tablo I). SSM'de N0 olarak belirlenen olgulardan torakotomi sonrası 40'ı (%10.4) N2 hastalık olarak belirlenmiştir.

Tablo I: Mediastinoskopi ile belirlenen 'N' evresi.

'N' Evresi	Olgu Sayısı (%)
N0	381 (77.1)
N2	81 (16.3)
N2 + N3	32 (6.4)

Evreleme amacı ile 35 olguya ESM uygulandı. ESM

uygulanan olguların 33’ü sol, 2’si sağ akciğer karsinomu olup 3 olguda (%8.5) subaortik ve/veya paraaortik lenf nodlarında karsinom metastazı belirlendi. Bu olguların biri, paratrakeal lenf nodunda da karsinom metastazı olması nedeniyle inoperabl kabul edildi. ESM yapılan, subaortik lenf nodu reaktif hiperplazi olarak belirlenen bir olguda torakotomi de aynı istasyondan alınan lenf nodlarından biri karsinom metastazı olarak belirlendi. Çalışmamızda mediastinoskopinin sensitivitesi % 74, spesifitesi % 100, pozitif prediktif değeri % 100, negatif prediktif değeri % 88 ve doğruluk oranı % 91 olarak belirlenmiştir.

Tanışal amaçlı SSM’de sıkılık sırasına göre Tuberküloz % 54.3 (n:63), sarkoidoz % 29.3 (n:34), nonspesifik lenfadenit % 6 (n:7), lenfoma % 2.6 (n:3), timoma % 1.7 (n:2), timus hiperplazisi % 1.7 (n:2) ve diğerleri %4.3 (n:5) tanıları konmuştur (Tablo II). Tanı amacı ile ESM anterior mediastinal kitlesi olan 7 olguya uygulanmış olup 3 olgu lenfoma, 2 olgu timoma ve 2 olguda timus hiperplazisi tanıları belirlenmiştir. Morbidite, 4 olguda (%0.6) torakotomi gerektiren hemoraji, 6 olguda (%0.9) parsiyel pnömotoraks, 9 olguda (%1.4) geçici, 4 olguda (%0.6) kalıcı ses kısıklığı şeklinde gözlendi. Preoperatif ventriküler aritmî ve sinüsal taşikardi 2 olguda (%0.3) gözlandı. Kontralateral pnömotoraks ve pnömomedastinum nedeniyle 2 olguda (%0.3) mortalite gelişti. Benign hastalıklarda morbidite ve mortalite gözlenmedi.

Tablo II: Tanışal mediastinoskopi sonuçları.

Histopatolik Tanı	Olgu Sayısı (%)
Tuberküloz	63 (54.3)
Sarkoidoz	34 (29.3)
Nonspesifik lenfadenit	7 (6)
Lenfoma	3* (2.6)
Timoma	2* (1.7)
Timus Hiperplazisi	2* (1.7)
Diğerleri	5 (4.3)

*Tanı ESM ile belirlenmiştir.

TARTIŞMA

Akciğer kanseri son yıllarda insidansı hızla artan, sigara ve çevresel kirlenmenin etkisiyle özellikle endüstrileşmiş ülkelerde daha büyük oranlara ulaşan, ölümcül bir hastalıktır. Cerrahi tedavi, hastaların %25’ine uygulanabilmekle beraber, akciğer kanserinin en etkin tedavi yöntemidir (3). Ancak hastaya yarar sağlayacak cerrahi grişim için klinik evreleme daha önemlisi cerrahi evreleme yapılması şarttır. Toraks içi

hastalığın yaygınlığı ile ilgili en önemli prognostik göstergesi, mediastinal lenf nodlarının tutulum düzeyidir (4,5,6). Kliniğimizde klinik, radyolojik ya da bronkolojik olarak N2 hastalık düşünülmeyen, periferik, T1 ve iyi diferansiyeli epidermoid karsinom tanısı alan olgular dışında tüm olgulara rutin olarak SSM yapılmaktadır. SSM, mediasten evrelemesinde bilgisayarlı tomografi (BT), manyetik rezonanslı toraks görüntülenmesi (MR), pozitron emisyon tomografisi (PET) ile kıyaslandığında sensitivitesi, spesifitesi ve doğruluğu en fazla olan tekniktir (7). Genel olarak klinik evrelemede BT’de 1cm ve daha büyük lenf nodları patolojik kabul edilmektedir (8). Ülkemizde tuberküloz gibi akciğer hastalığının yaygın olması bir çok hastada 1cm den büyük lenf nodlarının oluşmasına neden olabilmektedir, bu durumda BT’ye göre N2 hastalık olarak kabul edilen olgular mutlaka SSM ile doğrulanmalıdır. BT’nin T1N0, T2N0, T3N0, T4N0 olarak kabul ettiği olgulara SSM uygulanmış ve sırasıyla %9.5, %17.7, %31.2, %33.3 olgu N2 hastalık olarak evrelenmiştir (9).

PET, mediastinal lenf nodlarında tümör ayrimını yapabilmekte ancak intertisyel, enfeksiyonel akciğer hastalıkları yalancı pozitifliklere neden olabilmektedir (10, 11). Bunlar göz önünde bulundurulduğunda en kesin mediastinal evreleme SSM ile yapılmaktadır. SSM’de yalancı pozitiflik olmayıp yalancı negatiflik oranı düşüktür. Yalancı negatif olgular torakotomide pozitif çıkan olgular olup sağlamaları ve прогнозu SSM’de pozitif çıkan olgulara göre daha iyidir (2, 12). Sol akciğer kanserinde preoperatif tam ve doğru evreleme için SSM’ye ESM eklenmelidir. ESM, SSM ile aynı insizyondan yapılmakta olup mediastinotomiye veya VATS’a alternatif bir yöntem olarak kullanılabilir (13). Ayrıca anterior mediastendeki tümör veya lenf nodları için ESM yapılabilir (14, 18). Biz 7 olgumuza tanışal amaçlı ESM uyguladık ve tanı koyduk. Puhakka (1) 2021 SSM’lik eksipriyansında %2.3 komplikasyonla karşılaştığını bunlardan %0.5’inin major komplikasyon olduğunu (4 hemoraji, 3 trakeal yırtık, 3 yara yeri enfeksiyonu), mortalitenin olmadığını rapor etmiştir. Zane T. Hammoud ve arkadaşları (15) 2137 olgudan oluşan SSM serilerinde 12 komplikasyonla karşılaşmışlar, 4 olguda perioperatif ölüm olmuş bu ölümlerin yalnızca birinin SSM ile ilişkili olduğunu bildirmiştir ve benign hastalıklarda tanışal amaçlı SSM yapılan olgularda ölüm görülmeyeğini rapor etmişlerdir. Bizim serimizde de 10 olguda (%1.6) major komplikasyon gelişirken 2 olgu da (%0.3) mortalite meydana gelmiştir. Mediastinoskopinin, az invazif, güvenilir bir yöntem olduğu ortak bir görüş halini almıştır (15, 16, 17, 18).

Standard servikal mediastinoskopi, akciğer kanseri evrelemesinde basit, az invazif ve yüksek doğruluk orANIyla mutlak kullanılmalıdır. Ayrıca BT'de aortik pencere veya paraaortik bölgede patolojik boyutta lenf nodu olan, sol akciğer kanserlerinde preoperatif tam, doğru evreleme ve anterior mediastinal kitlelerin doku tanılarının konulabilmesi için ekstended servikal mediastinoskopi minimal invazif yöntem olarak kullanılmalıdır.

KAYNAKLAR

1. Thomas J. Kirby, Stanley C. Fell: Surgical Techniques, Mediastinoscopy. In: F. Griffith Pearson (ed), Thoracic Surgery. New York, Churchill Livingstone, 1995,1:835-836.
2. James W. Mackenzie, John L. Nosher: Invasive diagnostic procedures. In: Thomas W. Shields, ed. General Thoracic Surgery, Baltimore, Williams & Wilkins, 1995,1:264-265.
3. Thomas W. Shields: Surgical treatment of non-small cell bronchial carcinoma. In: Thomas W. Shields (ed), General Thoracic Surgery, Baltimore, Philadelphia/London: Willams & Wilkins, 1995,2: 1159-1160.
4. Poulson DL, Reisch JS: Long term survival after resection for bronchogenic carcinoma. Ann Thorac Surg. 1976;184:324.
5. Naruke T, Suemasu K, Ishikawa S: Surgical treatment for lung cancer with metastasis to mediastinal lymph nodes. J Thorac Cardiovasc Surg. 1976;71:279.
6. Mountain C: Revisions in the international system for staging lung cancer. Chest 1997;111:1710.
7. Kemp H. Kernstine, William Stanford, Brian F. Mullan et al. PET, CT, and MRI with combidex for mediastinal staging in non-small cell lung carcinoma. Ann Thorac Surg. 1999;68: 1022-1028.
8. Thomas J. Kirby, Stanley C. Fell, Surgical Techniques, Mediastinoskopy, Indications an diagnosis. In: F. Griffith Pearson, ed. Thoracic Surgery. New York, Churchill Livingstone, 1995,1:836-837.
9. P De Jeyn, J vansteenkiste, P Cuypers et al: Role of cervical mediastinoscopy in staging of non-small cell lung cancer without enlarged mediastinal lymph nodes on CT scan: Eur. J Cardiothorac Surg 1997;114:706-712.
10. Bury T, Dowlati A, Paulus P, et al: Whole body 18FDG positron emission tomography in the staging of non-small cell lung cancer. Eur Resp J. 1997;10:2529.
11. Schipper C. Role of positron emission tomography in the staging of lung cancer. Lung Cancer 1997;17:29.
12. Mehmet Z. Günlüoğlu: Rezeksiyon uygulanmış küçük hücre dışı akciğer kanser olgularında, skip mediastinal lenfatik metastazların prognostik önemi. Yedikule Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göğüs Cerrahisi Uzmanlık Tezi, 1999.
13. Jorge Freixinet Gilart, Pablo Gamez Garcia, Felipe Rodriguez de Castra, et al. Extended cervical mediastinoscopy in the staging of bronchogenic carcinoma. Ann Thorac Surg. 2000; 70:1641-1643.
14. Robert J. Ginsberg. Extended Cervical Mediastinoscopy. Surg Clin North Am.1996,6:1,21-29.
15. Zane T. Hammoud, Richard C. Anderson, Bryan F. Meyers, et al. The current role of mediastinoscopy in the evaluation of thoracic disease. J Thorac Cardiovasc Surg. 1999;118:894-899.
16. M.Metin, A.Sayar, A.Ölçmen ve ark. Mediastinoskopide mortalite ve morbidite: 93 olgunun retrospektif incelenmesi. GKDC Dergisi, 1998;6:263-267.
17. A.Sayar, A.Ölçmen, M.Metin ve ark. Role of mediastinoscopy in intrathoracic tuberculous lymphadenitis. Asian Cardiovasc Thorac Ann. 2000;8: 253-255.
18. M.Metin, A. Sayar, A. Turma, and A. Gürses. Extended cervical mediastinoscopy in the diagnosis of anterior mediastinal masses. Ann Thoracic Surg 2002;73:250-252.